

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203284
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718203284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo Zvolen, Nográdyho 1455/24, 961 50 Zvolen, IČO: 00222054, zastúpeného TOMÁŠ KOHÚT advokátska kancelária, s. r. o., Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: L. M., nar. XX.XX.XXXX, A. O. XXXX/X, XXX XX K., o zaplatenie 1 680,44 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19C/44/2018-77 zo dňa 05. 10. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,92 € od 01. 02. 2018 do 31. 03. 2018 zastavil (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 623,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 622,93 € od 01. 04. 2018 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 711,92 €, zmluvnej pokuty vyčíslennej k 31. 03. 2018 vo výške 968,32 €, poštovného ku dňu 31. 03. 2018 vo výške 0,20 €, zmluvnej pokuty 1,5 ‰ zo sumy 711,92 € za každý deň omeškania od 01. 04. 2018 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,92 € od 01. 02. 2018 až do zaplatenia a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaný je vlastníkom bytu č.X na ulici A. O. XXXX/X K., pričom podľa čl. 4 bod 2 Zmluvy o výkone správy č. 192 zo dňa 13. 01. 2010 (ďalej „Zmluva o výkone správy“) je žalovaný povinný platiť mesačne preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, na služby a plnenia poskytované žalovanému v súvislosti s užívaním bytu (ďalej len „preddavky“) a poplatok za výkon správy. Žalovaný túto povinnosť zanedbal a ku dňu 31. 03. 2018 dlhoval žalobcovi čiastku vo výške 6 172,73 €, ktorá pozostáva z neuhradených preddavkov vo výške 3 401,83 €, zmluvnej pokuty vo výške 2 770 € vyúčtovanej žalovanému podľa čl. 4 ods. 3 Zmluvy o výkone správy a poštovného vo výške 0,90 €. Z uvedených súm bola žalobcom v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 9C/328/2015 uplatnená suma 1 110,79 € (pozostávajúca z neuhradených preddavkov k 31. 10. 2015 vo výške 852,65 €, zo zmluvnej pokuty vyčíslennej k 31. 10. 2015 vo výške 257,94 € a z poštovného k 31. 10. 2015 vo výške 0,20 €). Ďalej bola v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp.

zn. 18C/173/2016 žalobcom uplatnená suma 1 142,89 € (pozostávajúca z neuhradených preddavkov k 31. 08. 2016 vo výške 662,48 €, zo zmluvnej pokuty vyčíslenej k 31. 08. 2016 vo výške 480,11 € a z poštovného k 31. 08. 2016 vo výške 0,30 €). V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7C/29/2017 bola žalobcom uplatnená suma 2 327,60 € (pozostávajúca z neuhradených preddavkov k 31. 08. 2017 vo výške 1 263,77 €, zo zmluvnej pokuty vyčíslenej k 31. 08. 2017 vo výške 1 063,63 € a z poštovného k 31. 08. 2017 vo výške 0,20 €). Na základe uvedeného žalobca žalobou podanou v tomto konaní žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil sumu 1 680,44 €, pozostávajúcu z neuhradených preddavkov vo výške 711,92 €, z vyčíslenej zmluvnej pokuty vo výške 968,32 € a z poštovného vo výške 0,20 € a tiež, aby mu zaplatil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,92 € od 01. 02. 2018 až do zaplatenia. K žalobe žalobca pripojil „Analýzu platieb za obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 03. 2018“ (ďalej len „Analýza platieb“), Zmluvu o výkone správy a prílohy k Zmluve o výkone správy. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalovaný prevzal žalobu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach spolu s uznesením, ktorým mu bola okresným súdom uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe (č. I.59); napriek tomu sa k žalobe písomne nevyjadril. Na pojednávaní konanom na okresnom súde žalovaný uviedol, že si je vedomý svojho dlhu a je ochotný ho zaplatiť. Na žiadosť sudcu v zmysle § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku o doplnenie skutkových tvrdení, žalovaný uviedol, že jeho dlh uplatnený žalobcom v predchádzajúcich súdnych konaniach je už uhradený a že nemá vedomosť o tom, že mu bola doručená Zmluva o výkone správy. Uviedol, že „svoje záväzky voči žalobcovi si nehradí z toho dôvodu, že od roku 2016 sa dostal do finančných ťažkostí, nakoľko mu nebolo zaplatené za poskytnuté služby, keď mal firmu, ktorá je momentálne v likvidácii. Na úrade práce nie je a nepoberá ani dávky v hmotnej núdzi. Byva v byte so synom, ktorý je maloletý. Momentálne pracuje pre konateľa v inej firme, za čo poberá mzdu“.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 132 ods. 1,2, na ust. § 150 ods. 2, na ust. § 151 ods. 1 CSP, na ust. § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom do 30. 04. 2018, na ust. § 3 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“) v znení účinnom do 31. 03. 2010, na ust. § 6 ods. 1, 2, na ust. § 8 ods. 1 a 3, na ust. § 8b ods. 1 veta prvá, na ust. § 8b ods. 2, na ust. § 8a Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 31. 03. 2010, na ust. § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), ods. 5, na ust. § 54 ods. 1 veta druhá, na ust. § 39, na ust. § 544 ods. 1, na ust. § 545a, na ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka a na ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. a uviedol, že na pojednávaní vykonal dokazovanie v zmysle § 204 CSP listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o výkone správy, prílohami k Zmluve o výkone správy, Analýzou platieb od 01. 01. 2016 do 31. 03. 2018, ako aj listinami nachádzajúcimi sa v súdnych spisoch Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/328/2015, sp. zn. 18C/173/2016 a sp. zn. 7C/29/2017 a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len v časti. Konštatoval, že žalobca zobral na pojednávaní žalobu v časti o zaplatení úrokov z omeškania za obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 03. 2018 späť, preto konanie v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP v tejto časti zastavil (výrok I.).

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal ďalej na čl. 4 bod 2 Zmluvy o výkone správy, podľa znenia ktorého: „Na zabezpečenie prevádzky, údržby a opráv domu sú vlastníci bytov povinní platiť:

a) preddavky do FPÚaO a na služby a plnenia poskytované s užívaním bytu mesačne vopred na účet domu v banke, najneskôr do posledného dňa bežného mesiaca

b) správcovi poplatok za výkon správy vo výške stanovenej orgánom správcu mesačne vopred, najneskôr do posledného dňa bežného mesiaca. Poplatok za výkon správy bude trvalým príkazom z účtu domu v banke uhrádzaný na účet správcu mesačne“ a tiež na čl. 4 bod 3 Zmluvy o výkone správy, podľa znenia ktorého: „V prípade omeškania s platbami podľa ods.2 tohto článku sú vlastníci povinní zaplatiť správcovi zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ z dlžnej čiastky za každý deň omeškania odo dňa, keď dlh vznikol až do jeho zaplatenia v súlade s ustanovením § 544 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktorá je výnosom správcu. Nárok na náhradu škody nie je tým dotknutý.“ Podľa čl. 4 bod 4 Zmluvy o výkone správy: „Vyúčtovaním zistený nedoplatok skutočných nákladov za služby a plnenia poskytované s užívaním bytu sú vlastníci povinní zaplatiť správcovi do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Ak budú vlastníci v omeškaní so splnením tejto povinnosti, sú povinní zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 1,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa keď dlh vznikol až do jeho zaplatenia, ktorá je výnosom správcu. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý.“

1.4 Z Analýzy platieb za obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 03. 2018 okresný súd zistil, že celkový dlh žalovaného k 31. 03. 2018 predstavoval a) sumu 3 401,83 € na preddavkoch, b) sumu 2 770 € na zmluvnej pokute a c) sumu 0,90 € na poštovnom, pričom výška predpisov (povinných platieb) za rozhodné obdobie - v zmysle žaloby a predchádzajúcich súdnych konaní za mesiace od 09/2017 vrátane až po 03/2018 vrátane (ďalej aj „rozhodné obdobie“) - bola 88,99 € za každý mesiac; celkom tak za rozhodné obdobie predstavoval súčet neuhradených predpisov (preddavkov) sumu 622,93 € a nie sumu 711,92 €, ako tvrdil žalobca v žalobe. Na pojednávaní konanom na okresnom súde právny zástupca žalobcu na otázku sudcu v zmysle § 150 ods. 2 CSP, prečo pri odpočítaní čiastkových súm priznaných predchádzajúcimi súdnymi rozhodnutiami v konkrétnej výške 852,65 €, 662,48 € a 1 263,77 € od celkovej sumy 3 401,83 € (uvedenej v žalobe ako celkový dlh žalovaného), nevychádza suma 711,92 €, na zaplatenie ktorej si žalobca uplatnil nárok v tomto konaní, ale len suma 622,93 € uviedol, že pravdepodobne bol do tejto žaloby zahrnutý aj predpis za 8/2017 v sume 88,99 €. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že ak by tomu tak bolo, nárok za obdobie 08/2017 už bol žalobcovi priznaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/29/2017-39 zo dňa 23. 04. 2018, v ktorom súd vychádzal zo stavu ku 31.08.2018, pričom predmetom tohto sporu, bez pripustenia prípadnej zmeny žaloby, mohli byť len neuhradené preddavky za rozhodné obdobie od 01. 09. 2017 do 31. 03. 2018. Okresný súd preto priznal žalobcovi len nárok na zaplatenie sumy 622,93 € z titulu siedmich neuhradených preddavkov po 88,99 € za rozhodné obdobie (09/2017 až 03/2018), nárok na náhradu poštových výdavkov (poštovné) v sume 0,20 € a keďže sa žalovaný dostal do omeškania, okresný súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 622,93 € od 01. 04. 2018 až do zaplatenia (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.)

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že predmetom zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku bol nárok žalobcu na zaplatenie jedného preddavku v sume 88,99 € (za 8/2017) a tiež nárok žalobcu na zaplatenie všetkých zmluvných pokút, a to tak vyčíslených pevnou sumou 968,32 € ku dňu 31. 03. 2018, ako aj nárok na zmluvnú pokutu uplatnenú vo výške 1,5‰ denne zo sumy 711,92 € za každý deň omeškania od 01. 04. 2018 až do zaplatenia, a to z nasledovných dôvodov:

1. žalobca v žalobe neuviedol, ako dospel k sume zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu 31.03.2018 vo výške 968,32 € a túto skutočnosť nevedel vysvetliť ani na pojednávaní,
2. zmluvnú pokutu nie je možné priznať do budúcnosti, teda za obdobie po vyhlásení rozsudku,
3. zmluvné dojednania v Zmluve o výkone správy v častiach týkajúcich sa zmluvných pokút sú neplatné v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok,
4. zmluvné dojednania v Zmluve o výkone správy v častiach týkajúcich sa zmluvných pokút sú neplatné pre rozpor so zákonom a pre obchádzanie zákona.

1.6 Zo súdneho spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/328/2015 okresný súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu neuhradené preddavky k 31. 10. 2015 vo výške 852,65 €, zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 10. 2015 v sume 257,94 €, poštovné v sume 0,20 €, zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 852,65 € za každý deň omeškania od 01. 11. 2015 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 852,65 € od 01. 11. 2015 až do zaplatenia. Predmetné súdne konanie bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom č. k. 9C/328/2015-1219 zo dňa 31. 05. 2018 tak, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi :

- a) neuhradené preddavky k 31. 10. 2015 vo výške 852,65 €,
- b) zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 10. 2015 v sume 257,94 €,
- c) poštovné vo výške 0,20 €
- d) zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 852,65 € za každý deň omeškania od 01. 11. 2015 až do zaplatenia;
- e) úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 852,65 € od 01. 11. 2015 až do zaplatenia.

1.7 Zo súdneho spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/173/2016 okresný súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu neuhradené preddavky k 31. 08. 2016 vo výške 662,48 €, zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 08. 2016 v sume 480,11 €, poštovné v sume 0,30 € ako aj zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 662,48 € za každý deň omeškania od 01. 09. 2016 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 662,48 € od 01. 09. 2016

až do zaplataenia. Predmetné súdne konanie bolo právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom č. k. 18C/173/2016-23 zo dňa 28. 11. 2016) tak, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi :

- a) neuhradené preddavky k 31. 08. 2016 vo výške 662,48 €,
- b) zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 08. 2016 v sume 480,11 €,
- c) poštovné k 31. 08. 2016 vo výške 0,30 €
- d) zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 662,48 € za každý deň omeškania od 01.09.2016 až do zaplataenia;
- e) úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 662,48 € od 01. 09. 2016 až do zaplataenia.

1.8 Zo súdneho spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7C/29/2016 okresný súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu neuhradené preddavky k 31. 08. 2017 vo výške 1 263,77 €, zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 08. 2017 v sume 1 063,63 €, poštovné v sume 0,20 € ako aj zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 1 263,77 € za každý deň omeškania od 01. 09. 2017 až do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 263,77 € od 01. 09. 2017 až do zaplataenia. Predmetné súdne konanie bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom č. k. 7C/29/2017-39 zo dňa 23. 04. 2018 tak, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi:

- a) sumu 2 327,60 € pozostávajúcu z neuhradených preddavkov k 31.08.2017 vo výške 1 263,77 €, zo zmluvnej pokuty vyčíslenej k 31. 08. 2017 v sume 1 063,63 € a z poštovného k 31. 08. 2017 vo výške 0,20 €
- b) zmluvnú pokutu vo výške 1,5‰ denne zo sumy 1 263,77 € za každý deň omeškania od 01. 09. 2017 až do zaplataenia;
- c) úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 263,77 € od 01. 09. 2017 až do zaplataenia.

1.9 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že jedným z dôvodov zamietnutia žaloby v časti o zaplataenie zmluvných pokút bola skutočnosť, že žalobca v žalobe neuviedol, ako dospel k výške zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu 31. 03. 2018 v sume 968,32 € a túto skutočnosť nevedel vysvetliť ani na pojednávaní. V uvedenej súvislosti súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na povinnosť žalobcu uviesť v zmysle § 132 ods. 1 CSP v žalobe rozhodujúce skutočnosti - v danom prípade okrem iného aj to z akej dlžnej sumy alebo dlžných súm a od kedy si žalobca zmluvnú pokutu v sume 968,32 € uplatnil a ako ju vypočítal, pričom konštatoval, že podľa odseku 2 ust. § 132 ods. 1 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Zdôraznil, že zo žaloby nie je zrejmé, z akej dlžnej istiny alebo dlžných istín bola predmetná zmluvná pokuta vo výške 968,32 € vypočítaná, ktorých konkrétnych mesiacov sa uplatnená zmluvná pokuta týka a nevyplýva z nej ani to od akého dátumu si žalobca nárok na zmluvnú pokutu v sume 968,32 € uplatnil a vypočítaval. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že k žalobe bola síce priložená Analýza platieb, z ktorej mohol ale len predpokladať, že uplatnená zmluvná pokuta vo výške 968,32 € pozostáva z jednotlivých zmluvných pokút priradených v Analýze platieb k jednotlivým mesiacom rozhodného obdobia (09/2017 až 03/2018), kde je len uvedené, že výška zmluvnej pokuty je: 125,05 € za 09/2017, 133,36 € za 10/2017, 133,06 € za 11/2017, 141,63 € za 12/2017, 145,77 € za 01/2018, 135,40 € za 02/2018 a 154,05 € za 03/2018 - čo je spolu žalovaná suma zmluvných pokút 968,32 €, avšak ani z tejto Analýzy platieb súdu nie je zrejmé, z akej dlžnej istiny alebo dlžných istín bola predmetná zmluvná pokuta vypočítaná, ani od akého dátumu žalobca zmluvnú pokutu v uplatnenej sume 968,32 € vypočítal. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že ak by si žalobca v tomto spore uplatnil zmluvnú pokutu vypočítanú z celkovej dlžnej sumy, vznikla by v istej časti takto uplatnenej zmluvnej pokuty procesná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, keďže zmluvné pokuty vypočítané z dlžnej sumy 2 778,90 € (ako súčet sumy 852,65 €, sumy 662,48 € a sumy 1 263,77 €) už boli vyššie uvedenými právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu Zvolen žalobcovi priznané. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že napriek uvedenému nemohol v tejto časti konanie pre procesnú prekážku právoplatne rozsúdenej veci zastaviť, nakoľko právny zástupca žalobcu zmenil na pojednávaní následne svoju argumentáciu (pôvodne na pojednávaní právny zástupca žalobcu tvrdil, že prvý deň, od ktorého žalobca počítal zmluvnú pokutu bol 1. september 2017, pričom základom pre výpočet zmluvnej pokuty bol celkový dlh žalovaného) a uviedol, že zmluvné pokuty boli vypočítavané z jednotlivých predpisov, t.j. zo sumy vo výške 88,99 € za obdobie od 01. 09. 2017 do 31. 03. 2018. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že ak by to tak skutočne bolo, výška jednotlivých zmluvných pokút priradených ku konkrétnym mesiacom rozhodného obdobia by nerástla s každým nasledovným mesiacom, ale naopak, klesala by. A už by potom vonkoncom bolo matematicky a logicky vylúčené, aby výška zmluvnej pokuty (968,32 €)

za krátke obdobie (od 01. 09. 2017 do 31. 03. 2018) predstavovala až 155 % dlžnej istiny (622,93 €) za toto isté obdobie. Na otázku sudcu, aby sa právny zástupca žalobcu vyjadril ku skutočnosti, prečo je potom za to isté rozhodné obdobie výška zmluvnej pokuty vyššia ako samotná dlžná istina, sa právny zástupca nevedel vyjadriť, pričom nemal v tejto časti ani návrhy na doplnenie dokazovania.

1.10 Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu uplatnenú žalobcom vo výške 1,5‰ denne zo sumy 711,92 € za každý deň omeškania od 01.04.2018 až do zaplatenia, okresný súd s poukazom na ust. § 217 ods. 2 CSP, ako aj na súdnu prax (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 12/2011 z 14. 06. 2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo/1432/2010 z 30. 03. 2011, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo 4799/2010 z 26.4.2011) konštatoval, že zmluvnú pokutu nie je možné priznať do budúcnosti, teda za obdobie po vyhlásení rozsudku, nakoľko zmluvná pokuta je samostatným nárokom (požadávkou) a nejde o opakujúce sa dávky ani splátky a ani o príslušenstvo požiadávky (úroky z omeškania).

1.11 Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie zmluvných pokút bola podľa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie neplatnosť zmluvných dojednaní Zmluvy o výkone správy v častiach týkajúcich sa zmluvných pokút v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v predmetnej veci bola uzavretá Zmluva o výkone správy podľa Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorý v § 3 ods. 1 odkazuje pri právach a povinnostiach vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov najmä na Občiansky zákonník. Poukázal na § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Konštatoval, že Zmluvu o výkone správy uzavreli vlastníci so žalobcom ako správcom, ktorým podľa § 8 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov môže byť len podnikateľ, ktorý má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Žalobca je zapísaný v Obchodnom registri a podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka sa považuje za podnikateľa.

1.12 V nadväznosti na záver o spotrebiteľskom charaktere Zmluvy o výkone správy okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že ex offio skúmal prípadnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej Zmluve o výkone správy, pričom dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je tzv. vedľajšie dojednanie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nebolo s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov individuálne dojednané a ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov, pričom výška zmluvnej pokuty (viac ako 54 % ročne) je neprimerane vysoká a samotná zmluvná pokuta sleduje najmä majetkový prospech správcu a nie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, čo je v rozpore so Zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Konštatoval, že takéto zmluvné dojednane je pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky ex lege neplatné a preto neprichádza do úvahy ani moderácia výšky zmluvnej pokuty súdom v zmysle § 545a Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že zmluvná pokuta nebola so spotrebiteľmi individuálne dojednaná, čo potvrdil aj právny zástupca žalobcu na pojednávaní, keď uviedol, že išlo o štandardný typ zmluvy a ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané. Je nepochybné, že Zmluva o výkone správy bola vopred pripravená žalobcom, pričom išlo o štandardizovaný typ zmluvy žalobcu, ktorá už vopred obsahovala aj ustanovenia o zmluvnej pokute a vlastníci ako spotrebiteľia reálne nemali možnosť do predpripraveného textu zmluvy zasiahnuť. Zmluvná pokuta upravená v čl. 4 Zmluvy o výkone správy nebola dohodnutá takým spôsobom, že by mal aj žalobca ako správca platiť za porušenie jeho povinností zmluvné pokuty, takže z tohto hľadiska je zmluvná pokuta podľa okresného súdu len jednostranne zaväzujúca, pričom sleduje len majetkový prospech správcu, čo spôsobuje medzi spotrebiteľmi na jednej strane a správcom na strane druhej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že výšku zmluvnej pokuty 1,5‰ denne považuje za neprimeranú.

1.13 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že ďalším dôvodom zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie zmluvných pokút je neplatnosť ustanovení Zmluvy o výkone správy pre ich rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), ktorý okresný súd videl v rozpore s

ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa názoru okresného súdu sa vlastníci bytov a nebytových priestorov fakticky vopred vzdali svojho práva na majetok - príjmu (výnosov) zo zaplatených zmluvných pokút. Pokiaľ by čl. 4 neobsahoval ustanovenie o tom, že zmluvná pokuta je výnosom správcu, nepochybne by zmluvné pokuty tvorili majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Ako neplatné v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka posúdil okresný súd ustanovenia čl. 4 Zmluvy o výkone správy v častiach týkajúcich sa zmluvných pokutách aj pre rozpor so Zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a pre obchádzanie účelu Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Poukázal na § 6 ods. 2 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa znenia ktorého správca okrem iného zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome vymáhanie nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov a tiež na ust. § 8b ods. 1 prvá veta Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa znenia ktorého, správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov a na ich účet a je oprávnený konať pred súdom za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. V zmysle § 8 ods. 3 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov je tvorený z prostriedkov získaných z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a z prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv. Tento majetok vlastníkov správcu nesmie využiť vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb. Podľa § 8b ods. 2 písm. d/ a e/ Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri správe domu je správca povinný vykonávať práva k majetku vlastníkov len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Správca je teda v zmysle Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov povinný konať len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom koná v ich mene a na ich účet (takto vymáha aj nedoplatky) a nesmie majetok vlastníkov využívať vo svoj prospech. Podľa názoru súdu prvej inštancie, zmluvná pokuta dojednaná v Zmluve o výkone správy je v rozpore s účelom sledovaným Zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, nakoľko správca nekoná v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov (zmluvná pokuta ako sankcia nesleduje výnos na strane vlastníkov ale výnos správcu), správca nekoná ani na účet vlastníkov (zmluvná pokuta je výnosom správcu), pričom správca v zásade využíva majetok vlastníkov (nebyť predmetného ustanovenia zmluvy, bola by zmluvná pokuta majetkom - výnosom vlastníkov bytov a nebytových priestorov) vo svoj vlastný prospech, kedy sankcia za nesplnenie tam uvedenej povinnosti je podľa čl. 4 Zmluvy o výkone správy v plnej miere výnosom správcu.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti výroku III., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol, a to z toho dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že s argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadne zamietnutia žaloby v časti zmluvnej pokuty, uvedenou v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku sa nestotožňuje, pretože zmluvná pokuta má predovšetkým sankčný charakter, to znamená, že nárok na jej zaplatenie vzniká, ak si povinný subjekt riadne a včas nesplní svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o výkone správy. Kapitalizovaná zmluvná pokuta predstavuje v danom prípade sankciu za neplnenie si zmluvných povinností žalovaným v rozhodnom období od 09/2017 do 03/2018. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní poukázal na článok 4 bod 2 Zmluvy o výkone správy, v zmysle ktorého sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní platiť preddavok do fondu prevádzky, údržby a opráv a na služby spojené s užívaním bytu vždy mesačne vopred na účet domu v banke, najneskôr do posledného kalendárneho dňa bežného mesiaca, čo právny zástupca žalobcu uviedol na pojednávaní. Pokiaľ ide o výšku kapitalizovanej zmluvnej pokuty, táto bola podľa žalobcu vypočítaná z jednotlivých predpisov vo výške 88,09 € v období od 09/2017 do 03/2018. Chybou v počítaní však žalobca do výšky zmluvnej pokuty započítal aj súdmi už priznané nároky. Správne by tak mala byť výška kapitalizovanej zmluvnej pokuty 153,19 € ku dňu 31. 03. 2018. Odhliadnuc od chýb v počítaní, však súd prvej inštancie považoval uplatnenú zmluvnú pokutu ako takú za neprijateľnú a neplatnú pre rozpor so zákonom a pre obchádzanie zákona. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na fakt, že žalovaný je už niekoľko rokov nedisciplinovaným vlastníkom bytu, neplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o výkone správy, dokonca doposiaľ nezačal plniť ani súdnymi rozhodnutiami priznané nároky žalobcu. Pokiaľ ide o samotnú výšku zmluvnej pokuty (1,5 % denne z dlžnej sumy) žalobca v odvolaní uviedol, že je v súlade s dobrými mravmi, je primeraná a v žiadnom prípade nejde o neprijateľnú zmluvnú

podmienku, a teda nie je daná ani jej neplatnosť. Zdôraznil, že sa plne stotožňuje s právnym názorom Okresného súdu Zvolen, kedy tento v obdobnom prípade, v inom rozhodnutí mal za to, že dojednaná zmluvná pokuta vo výške 1,5 ‰ denne z dlžnej sumy je primeraná a neodporuje dobrým mravom, pričom je dôležité dojednanú zmluvnú pokutu posudzovať z hľadiska dennej sadzby a nie z hľadiska výšky samotnej zmluvnej pokuty, ktorá je výsledkom dlhodobého omeškania dlžníka s narastajúcou tendenciou. Zároveň uviedol, že v danom prípade sa naopak nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, že zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty uvedené v Zmluve o výkone správy sú neplatné, pretože sú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Poukázal na to, že Zmluva o výkone správy je podľa jeho názoru samostatným typom zmluvy v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pričom nejde o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že predmetná Zmluva o výkone správy predstavuje štandardný typ zmluvy v zmysle Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo so žalovaným individuálne dohodnuté, mal za to, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu a že výška zmluvnej pokuty bola schválená v osobitnom kontrakčnom procese v súlade so zákonom. Názor súdu prvej inštancie, že zmluvná pokuta sleduje len majetkový prospech správcu nie je správny, nakoľko je potrebné si uvedomiť, že s oneskorenou úhradou preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv, služieb a plnení poskytovaných v súvislosti s užívaním bytu sú spojené výdavky, ktoré nesie, resp. je povinný uhradiť správca. Zmluvnú pokutu je potrebné chápať ako paušalizovanú náhradu škody, ktorou majú byť kompenzované tiež náklady - výdavky, ktoré správcovi vzniknú neuhradením nájomného riadne a včas. V súvislosti s uvedeným poukázal žalobca v odvolaní na to, že zmysle Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je správca osobou, ktorá je povinná vymáhať dlhy od vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí sú neplatičmi s tým, že z výnosu zo zmluvnej pokuty správca financuje náklady na vymáhanie takýchto dlhov, upomínanie neplatičov, spisovanie splátkových kalendárov, súdne vymáhanie dlhov neplatičov, exekučné vymáhanie, sledovanie úhrad a administratívne náklady. Vzhľadom na vyššie uvedené označil žalobca v odvolaní rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu za rozporné s platnou právnou úpravou a s rozhodovacou praxou.

3. Žalovaný sa k obsahu odvolania žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil; zároveň potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj v súvisiacom (závislom) výroku o trovách konania.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu uvedených v odvolaní, kde žalobca namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k neprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Podľa ust. § 544 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

7. Podľa ust. § 132 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

8. Podľa ust. § 150 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

9. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu, uplatnenú žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, odvolací súd uvádza, že žalobca v odvolaní vo vzťahu k tvrdeným nesprávnym skutkovým záverom súdu

prvej inštancie neuviedol žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu. Skutkové závery súdu sú vždy výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov, špecifickej činnosti súdu, ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu. Žalobca v odvolaní (v rozpore s účelom a zmyslom ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP) neuviedol, v čom konkrétne súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu a z neho vyplývajúcich skutkových zistení pochybil, aké dôkazy nevykonal a mal vykonať, aké dôkazy nesprávne vyhodnotil, prípadne v čom spočíva nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie z hľadiska skutkového (nie právneho, ktoré súvisí s právnym posúdením veci), preto nemožno považovať uvedenú odvolaciu námietku žalobcu za opodstatnenú.

10. Po prejednaní odvolania žalobcu z hľadiska odvolacej námietky uplatnenej žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe možno za nesprávne právne posúdenie veci považovať „subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva, ktorý spočíva v tom, že súd na zistený skutkový stav neaplikoval správny právny predpis alebo v tom, že súd síce na zistený skutkový stav použil správnu právnu normu, nesprávne ju ale interpretoval“ (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 2MCdo/4/2009 a sp. zn. 7Cdo/7/2010). V danom prípade súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú Zmluvu o výkone správy ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom takéto posúdenie Zmluvy o výkone správy korešponduje s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v uznesení sp. zn. 8Cdo/172/2019 zo dňa 19. augusta 2019, kde najvyšší súd uviedol, že „Zmluva o výkone správy uzavretá v zmysle § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov predstavuje svojim charakterom spotrebiteľskú zmluvu.“ V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca k odvolaniu pripojil niektoré skoršie rozhodnutia krajských súdov, týkajúce sa rovnakého predmetu konania, z odôvodnenia ktorých vyplýva, že súdy pri posúdení charakteru Zmluvy o výkone správy nedospeli k záveru, že Zmluva o výkone správy je zmluva spotrebiteľská, tak je potrebné poukázať na to, že judikatúra sa v priebehu času vyvíja s čím je niekedy spojená zmena právnych názorov na niektoré parciálne právne problémy týkajúce sa špecifických právnych oblastí, preto ak v nejakom konkrétnom súdnom rozhodnutí, ktoré bolo vydané predtým ako najvyšší súd vo vyššie uvedenom uznesení sp. zn. 8Cdo/172/2019 zo dňa 19. augusta 2019 vyslovil záver, že Zmluva o výkone správy je svojim charakterom zmluva spotrebiteľská, krajský súd dospel k opačnému záveru, nemožno považovať záver súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charaktere Zmluvy o výkone správy za nesprávny. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie vychádzajúc zo spotrebiteľského charakteru predmetnej Zmluvy o výkone správy správne ex lege skúmal, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, preto mu nemožno v súvislosti s uvedeným postupom vytknúť žiadne pochybenia. K žalobcom namietanému záveru súdu prvej inštancie o neprijateľnosti a na to nadväzujúcej neplatnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute v Zmluve o výkone správy (článok 4 bod 3 a 4 zmluvy) odvolací súd uvádza, že v tejto časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluvné dojednanie obsiahnuté v článku 4 bod 3 a 4 Zmluvy o výkone správy je neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože má za to, že zmluvná pokuta vo výške 1,5 ‰ denne za každý deň omeškania, čo zodpovedá 0,15 % denne a 54,75 % ročne nie je neprimeraná ňou zabezpečenej povinnosti, z hľadiska ktorej je potrebné vždy posudzovať primeranosť zmluvnej pokuty. Odvolaciemu súdu sa zmluvná pokuta vo výške 1,5 ‰ denne z dlžnej sumy z hľadiska zabezpečenej povinnosti, ktorou bola povinnosť žalovaného v pozícii vlastníka bytu platiť mesačné preddavky do fondu prevádzky údržby a opráv a preddavky na úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, nejaví ako neprimerane vysoká (viď napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21 Cdo/4430/2007). Uvedené však nemá vplyv na správnosť celkových (komplexných) záverov súdu prvej inštancie premietnutých do výroku III., ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, vyčíslenej ku dňu 31. 03. 2018 v sume 968,32 € a v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ denne zo sumy 711,92 € od 01. 04. 2018 do zaplatenia, pretože pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú vyčíslenú (kapitalizovanú) zmluvnú pokutu k 31. 03. 2018 v sume 968,32 €, z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa čiastočného zamietnutia žaloby vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti uplatneného nároku bola tiež skutočnosť, že žalobca neuviedol ako dospel k výške zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu 31. 03. 2018 v sume 968,32 € a túto skutočnosť nevedel vysvetliť ani na pojednávaní, čo podľa odvolacieho súdu z nižšie uvedených dôvodov samo o sebe stačí, bez ďalšieho, na zamietnutie tejto časti žalobou uplatneného nároku. Okresný súd v uvedenej súvislosti v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku správne uviedol, že zo žaloby nie je zrejmé z akej

dĺžnej istiny alebo dĺžných istín bola predmetná zmluvná pokuta v sume 968,32 € vypočítaná, ktorých konkrétnych mesiacov sa týka a nevyplýva z nej ani to od akého dátumu si žalobca zmluvnú pokutu v sume 968,32 € uplatnil. Na uvedenom nič nemení ani to, že žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie zmenil svoju pôvodnú argumentáciu týkajúcu sa zmluvnej pokuty vyčíslenej k 31. 03. 2018 v sume 968,32 € tak, že ide o zmluvnú pokutu vypočítanú od 01. 09. 2017 do 31. 03. 2018 z mesačného predpisu 88,99 €, pretože ani takýto spôsob výpočtu kapitalizovanej zmluvnej pokuty žalobcom nezodpovedá uplatnenej sume 968,32 €. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z obsahu Zápisnice o pojednávaní, konanom na okresnom súde dňa 05. 10. 2018 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobcu, zastupujúca žalobcu na uvedenom pojednávaní, na otázku sudcu, aby sa vyjadrila ku skutočnosti, prečo je výška zmluvnej pokuty vyššia ako samotná istina, na pojednávaní uviedla, že zmluvná pokuta bola vypočítaná len z predpisu 88,99 € a ďalej uviedla, že „k tomu sa nevie vyjadriť a návrhy na doplnenie dokazovania ani v tejto časti nemá.“ V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na základnú procesnú povinnosť žalobcu, ktorou je povinnosť tvrdenia a na to nadväzujúca dôkazná povinnosť. Žalobca si povinnosť tvrdenia vo vzťahu k výške uplatnenej kapitalizovanej zmluvnej pokuty v žalobe a ani neskôr v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nespĺnil, napriek tomu, že mu súd v zmysle ust. § 150 ods. 2 CSP poskytol možnosť uvedené vysvetliť a objasniť, čo však žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nevyužil. Súd prvej inštancie preto správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 132 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva pre žalobcu povinnosť uviesť v žalobe z hľadiska uplatneného nároku rozhodujúce skutočnosti - v danom prípade z akej dĺžnej sumy alebo dĺžných súm a od kedy žalobca zmluvnú pokutu v uplatnenej výške vypočítal s tým, že v zmysle ust. § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, z ktorých navyše jednoznačne uvedená skutočnosť, bez toho, aby súd nahrádzal povinnosť žalobcu vyplývajúcu z ust. § 132 ods. 1 CSP a tým sa dopustil porušenia zásady rovnosti strán sporu, čo je v spravodlivom súdnom procese neprípustné, nevyplýva.

11. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súčasťou zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku bol aj nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ denne zo sumy 711,92 € za každý deň omeškania od 01. 04. 2018 až do zaplata. Súd prvej inštancie zamietnutie tejto časti uplatneného nároku žalobcu v odôvodnení rozsudku vysvetlil tak, že zmluvnú pokutu nie je možné priznať do budúcnosti, teda za obdobie po vyhlásení rozsudku, nakoľko zmluvná pokuta je samostatným nárokom (pohľadávkou), pričom nejde o opakujúce sa dávky, ani o splátky ani o príslušenstvo pohľadávky (úroky z omeškania). Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 12/2011 zo dňa 14. 06. 2012, z ktorého pri vyslovení uvedeného záveru vychádzal. Žalobca k dôvodu zamietnutia žaloby v časti nároku na zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ denne zo sumy 711,92 € za každý deň omeškania od 01. 04. 2018 až do zaplata v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie argumenty, len konštatoval, že zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ považuje za primeranú, čo však nekorešponduje so skutočným dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti žalobou uplatneného nároku, ktorým bolo to, že zmluvnú pokutu nie je možné priznať do budúcnosti.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).